

Avdelningen för tillväxt och samhällsbyggnad
Sektionen för planering säkerhet och miljö
Oskar Wikstrand

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet

En ny kontrollorganisation i livsmedelskedjan – för ökad effektivitet, likvärdighet och konkurrenskraft (SOU 2025:64)

Sammanfattning

Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) delar utredningens bedömning att dagens kontrollstruktur har brister som måste åtgärdas. En översyn av kontrollorganisationen inom livsmedelskedjan är både angelägen och efterlängtd.

SKR avstyrker förslaget om ett förstatligande av livsmedelskontrollen, där ansvaret för kontroll av nära 100 000 kontrollobjekt flyttas från kommunerna till staten.

SKR anser att utredningen underskattat inbyggda värden i befintligt system och överskattat förväntade effekter, komplexitet och kostnader förenade med föreslagen reform.

SKR menar att kontrollorganisationens centrala utmaningar med effektivitet och likvärdighet kan lösas genom mindre ingripande och mer kostnadseffektiva åtgärder. Dessa bör utredas vidare innan en omfattande reform genomförs.

SKR stödjer utredningens slutsats att satsningar på små företag och förenklingsarbete är avgörande för att förbättra konkurrensvillkoren. Dessa insatser bör intensifieras oavsett hur kontrollansvaret organiseras.

I den händelse att reformen genomförs avstyrker SKR den föreslagna genomförandetiden, som bedöms vara för kort. Samtidigt bör kommunerna kompenseras för de omställningskostnader som reformen medför.

Allmänna synpunkter

SKR delar utredningens bild av att livsmedelskontrollen står inför utmaningar vad gäller likvärdighet och effektivitet, men avvisar förslaget om ett förstatligande. SKR har länge arbetat för att anpassa och förenkla det kommunala uppdraget för att göra kontrollen så effektiv som möjligt. Exempelvis har SKR och kommunerna ställt sig bakom att staten tar över ansvaret för planerad kontroll av livsmedelsfusk för att uppnå bästa möjliga effekt.

SKR bedömer att ett förstatligande av hela livsmedelskontrollen kan lösa vissa problem. Åtgärden är dock inte motiverad, eftersom lösningar kan ske på mindre ingripande sätt och till betydligt lägre kostnader. Erfarenhet från djurskyddskontrollen visar också att likvärdighet och effektivitet inte automatiskt förbättras vid ett förstatligande, samtidigt som lokal närvaro, snabb insatsförmåga och rådgivning försämras. Kostnaderna för både stat och företag ökar, och myndigheten saknar idag kapacitet och en tillräcklig regional närvaro för att på kort tid ta över ansvaret. Sammantaget är det tveksamt om reformen verkligen ger de förbättringar som utredningen syftar till. SKR menar istället att en mer rimlig och verkningsfull inriktning vore att utveckla ett paket av åtgärder som en alternativ reform, där kommunernas kontrollansvar i huvudsak ligger fast men kompletteras med träffsäkra och mindre ingripande förbättringar. Samverkansfrågan är central i en alternativ reform, liksom en generell översyn av fördelning av kontrollansvar mellan stat och kommun.

Starka värden med kommunal kontroll

SKR anser att det finns viktiga värden inbyggt i dagens decentraliserade system som är värda att bevara. Trots att kontrollen är starkt regelstyrd, finns ett visst utrymme för lokala politiska prioriteringar och anpassningar till lokala behov. Kommunerna har en lokal kännedom och förankring som byggts upp under decennier. Att ha beslutsfattare nära företag och medborgare skapar ett lokalt ansvarstagande och demokratisk legitimitet. Samordning över flera myndighetsområden ger klara vinster, och kommunerna kan ge råd och stöd till både företag och medborgare. Livsmedelskontrollen underlättar även andra kommunala uppdrag, exempelvis inom måltidsservice eller dricksvattenfrågor. Detta stöd är särskilt viktigt i mindre kommuner med begränsad expertis. Kommunerna har numera även ett uttalat brottsförebyggande ansvar. Brottslighet inom livsmedelsbranschen är ofta kopplade till andra sektorer, ibland i organiserad skala, och berör flera myndigheters ansvarsområden. Livsmedelskontrollen spelar en viktig roll i att leverera relevanta iakttagelser och underlag till detta arbete. Av samma anledning är den också central för kommunens trygghetsskapande insatser. Genom sin geografiska närhet kan kommunerna dessutom agera snabbt vid

händelsestyrda kontroller, som matförgiftningar eller smitta i dricksvatten. Denna funktion är en central del i kommunens övergripande beredskapsförmåga, och blir allt mer aktuell med anledning av händelser i vår omvärld.

Potentialen i ökad samverkan

SKR delar utredningens slutsats att samverkan mellan kontrollmyndigheter, även om den är avgörande, inte räcker som ensam lösning för att säkra en effektiv och likvärdig kontroll. Samverkan har en stor inneboende kraft, men den måste ses som en del av ett större reformpaket. Statskontoret har visat att de problem kommunerna brottas med – för små resurser, brist på rätt kompetens och sårbara organisationer – inte kan lösas genom mer statlig styrning ovanifrån. Det är i stället genom att kommuner samarbetar som vi kan bygga en tillsyn som håller hög kvalitet och är likvärdig över landet.

Statistiken visar att samverkan redan är en självklarhet i kommunerna. Nästan alla kommuner uppger att de samarbetar inom tillsyn, inte minst inom livsmedelskontrollen där 117 kommuner ingår i samverkansavtal. Därtill sker omfattande samarbete inom och mellan miljö- och hälsoskydd, alkohol- och tobakstillsyn, räddningstjänst samt plan- och bygg. Efter lagändringen 2018 har avtalssamverkan skjutit fart, samtidigt som kommunalförbund och gemensamma nämnder fortsätter vara stabila former.

Utvecklingen går fortare än vad de officiella rapporterna fångar upp. På många håll växer nätverk och samverkansorgan fram, ofta över länsgränser, där kommunerna själva utvecklar stödverktyg och gemensamma arbetssätt för att lösa de problem som utredningen pekar på. Digitaliseringens möjligheter stärker dessutom förutsättningarna och möjligheter för samverkan, även utanför de traditionella ramarna. Exempelvis kan kommuner med liknande förutsättningar i helt olika delar av landet nu dela på expertkompetens såsom jurister. Här finns en kraft och ett lärande som staten borde uppmärksamma och bygga vidare på – inte ignorera.

För att ta vara på denna potential måste staten ge kommunerna bättre förutsättningar. Det krävs i första hand frivilliga incitament som stimulerar samarbete, till exempel riktade statsbidrag, gemensamma utvecklingsprogram, satsningar på kompetensutveckling och särskilda stöd till kommuner som väljer långsiktiga samarbetslösningar. Så kan samverkan växlas upp och bli mer stabil, utan att de värden som knyts till kommunal kontroll går förlorade.

Samverkan är inte en sidofråga – den är redan i dag en central del av hur kommunerna löser sitt tillsynsansvar. Staten behöver bidra med verktyg som gör att denna samverkan kan växa till en verklig motor för en hållbar,

robust och likvärdig kontroll i hela landet.

Företagens syn på den kommunala kontrollen

Det förekommer ibland kritik mot kommunerna, till viss del från branschföreträdare. Kritiken gäller främst skillnader i avgiftsuttag eller en otillräcklig kompetens i en nischad komplex bransch. SKR instämmer i att kommunerna behöver uppnå större likvärdighet i sina avgifter för kontrollen. SKR instämmer även i att kommunernas roll över komplexa nischade verksamhetsområden bör ses över. Denna kontroll utgör dock endast en liten del av det totala kontrollansvaret. En betydande majoritet av företag som kommunerna kontrollerar är mindre nischade, och har större likheter i termer av risker och lagstiftning att förhålla sig till. Det kan handla om restauranger, caféer, skolkök eller matbutiker. För kontroll dessa verksamheter har kommunerna inte samma utmaningar kopplat till effektivitet och kompetens.

Företagen som verkar på den lokala nivån är nöjda med den kommunala livsmedelskontrollen. Kommunerna har länge arbetat aktivt med att förbättra myndighetsutövningen och anpassa den efter företagens behov, bland annat genom regelbundna NKI-mätningar som ger värdefulla insikter för utveckling. Företag med erfarenhet av kommunal kontroll är generellt nöjda, och livsmedelskontrollen får högst betyg bland de obligatoriska myndighetsområden som mäts. Nöjdheten har successivt ökat under 15 år, tack vare kommunövergripande arbete med bemötande, tillgänglighet, service och förståelse för företagens behov. Ett konkret exempel på aktivitet är individuell starthjälp där flera myndighetsområden samordnas för rådgivning till företag som startar eller utökar verksamhet. Genom dessa initiativ har kommunerna kunnat hjälpa företagen att minska administration och kostnader samtidigt som förståelsen för och relationen till företagaren stärks. Enligt NKI 2024 får livsmedelskontrollen i över 9 av 10 kommuner högsta eller näst högsta betyg på en femgradig skala. Statens kontrollorganisation saknar motsvarande resa för anpassning till lokala verksamheter, och en förändrad organisationskultur tar tid. Det tar även tid att bygga förtroende. Det finns därmed risk att företagens nöjdhet med kontrollen minskar vid ett förstatligande. Kommunernas erfarenheter visar dessutom att det kan dröja länge innan förtroendet når samma nivå igen – även om insatser och åtgärds paket sätts in tidigt.

När når vi en kritisk nivå?

Ett förstatligande av livsmedelskontrollen riskerar att förvärra de problem som små och sårbara kommunala kontroll- och tillsynsorganisationer idag upplever. Livsmedelskontrollen utgör 25–30 % av miljökontorens personal inom myndighetsutövning. De utmaningar som utredningen identifierar för små kontrollmyndigheter blir därmed ännu mer aktuella vid ett statligt övertagande. Det kan också leda till sämre stöd och högre kostnader för

företag som omfattas av annan kommunal tillsyn, eftersom kompetens, effektivitet och stordriftsfördelar blir svårare att uppnå i mindre organisationer. Parallellt pågår förändringar inom miljöbalkstillsynen som kan påverka kommunal tillsyn och förstärka problemen. På sikt riskerar vi att nå en kritisk nivå där den kommunala myndighetsutövningen blir alltför urholkad. En mer konstruktiv väg vore att förbättra samordningen mellan departementen i frågor om kommunal myndighetsutövning, för att säkerställa att åtgärder inte blir kontraproduktiva i ett bredare perspektiv. I detta sammanhang måste också gränsen tydliggöras för hur mycket kommunal myndighetsutövning som kan centraliseras innan övriga delar av miljönämndens myndighetsuppdrag inte längre går att genomföra.

Fler myndighetskontakter med sämre samordning

Lokal kontroll är effektiv tack vare närheten till verksamheterna och möjligheten att samordna flera kontroll- och tillsynsområden. Detta minskar både dubbelarbete och kostnader för näringsidkare – en modell som staten själv ofta lyfter fram när kommuner får nya uppdrag. Undersökningar visar att företag uppskattar denna samordning, då den innebär mindre administrativ börda och bättre anpassning till lokala förhållanden.

Utredningen betonar att reformen syftar till att underlätta för företag genom färre myndighetskontakter. Cirka 88 % av kommunernas kontroller sker inom storhushåll, handel eller vård och omsorg, där statlig kontroll idag i stort sett saknas. Kommunerna bedriver däremot tillsyn över många andra områden och regelverk som verksamheterna omfattas av, exempelvis alkohol- och serveringstillstånd på restauranger, försäljning av tobak och receptfria läkemedel i kiosker, F-gas i matbutikers kylsystem och inomhusmiljö på skolor och förskolor. Dessutom omfattas verksamheterna ofta av brandskyddskontroller. Den kommunala tillsynen inom dessa angränsande områden fortsätter även vid ett statligt övertagande av livsmedelskontrollen. Många kommuner samordnar idag tillsynen och har ett tätt informationsutbyte över flera områden för att underlätta för företagen både administrativt och ekonomiskt.

Sammantaget anser SKR att många företag istället kommer att påverkas negativt av förslaget, med fler och mindre samordnade myndighetskontakter.

Glesbygdsproblematiken

Utredningen berör endast ytligt frågan om lokal närvaro i landet under den föreslagna reformstrukturen. Man nöjer sig med att slå fast att myndigheten bör finnas representerad i varje län – utan att tillräckligt ingående analysera vad detta innebär i praktiken. För län med stora avstånd och gles befolkning innebär reformförslaget uppenbara risker. Betänkandet lämnar

dessutom obesvarat hur händelsestyrda ärenden, som akuta matförgiftningar eller misstänkta oegentligheter, faktiskt ska hanteras i en organisation där kontrollmyndigheten kan ligga många mil bort från de berörda verksamheterna.

SKR menar att ett länskontor som är geografiskt långt ifrån företagen har mycket begränsade möjligheter att agera snabbt och effektivt när det krävs omedelbara insatser. Visserligen nämner utredningen att inspektörer i glesbygd kan arbeta hemifrån, men detta riskerar snarare att skapa nya problem: bristande likvärdighet, sämre kvalitet i tillsynen och arbetsmiljöutmaningar för inspektörerna. Fragmentering, ökad sårbarhet och risk för påverkan eller jäv är ytterligare faktorer som inte hanteras eller beaktas tillräckligt väl i förslaget.

Frågan är också avgörande ur ett brottsförebyggande perspektiv. Minskad närvaro och längre avstånd mellan kontrollmyndighet och verksamhet ökar risken för att aktörer med oseriösa avsikter agerar ostört.

Sammanfattningsvis bedömer SKR att utredningen allvarligt underskattar problematiken med representation och närvaro. För att undvika ökade regionala och kommunala förutsättningar för företag krävs en lokal närvaro – både i stad och på land.

Konsekvenser för ekonomin

Risk för en dyr reform

Utredningens kostnadsberäkningar för ett förstatligande framstår som alltför optimistiska, inte minst eftersom antagandet om att kunna uppnå en självfinansieringsgrad på 95 procent är orealistiskt. Det saknas en grundläggande förståelse för att staten och kommunerna har haft olika uppdrag. En betydande del av det kommunala kontrolluppdraget, som staten idag saknar, är dessutom svår att finansiera via avgifter. Till detta kommer begränsningar i avgiftsuttag som följer av gemensam EU-lagstiftning. I SKR:s senaste enkät låg självfinansieringsgraden för kommunerna på drygt 65 procent, och som utredningen själv påpekar finns det skäl att anta att nivån har sjunkit ytterligare. Främst till följd av förändringar i riskklassning och övergång till efterhandsdebitering – en analys som SKR delar. Även om staten uppnår stordriftsfördelar och en i grunden effektiv verksamhet, är det inte troligt att man kommer i närheten av den uppskattade självfinansieringsgraden. En betydligt lägre självfinansieringsgrad riskerar att, utöver annonserade behov, innebära merkostnader på flera hundra miljoner kronor för staten om samma nivå av kontroll ska upprätthållas. Kommunernas myndighetsuppdrag inom andra områden riskerar dessutom att bli dyrare när samordningsvinster går förlorade.

Ekonomiska konsekvenser för företag

SKR bedömer att livsmedelskontrollen sannolikt blir betydligt dyrare för både företag och kommunalt finansierade verksamheter. Begränsade, främst branschspecifika lättnader föreslås, men för den stora skaran föreslås en fortsatt avgiftsfinansiering. Reformen gör timavgiften enhetlig under en enda myndighet, vilket förbättrar likvärdigheten. Samtidigt riskerar kostnaderna att öka, särskilt för företag som idag kontrolleras av kommunerna, något utredningen också konstaterar. Livsmedelsverkets timavgift ligger drygt 800 kronor över kommungenomsnittet och mer än dubbelt så höga som de lägsta kommunala timavgifterna. För mindre företag med små marginaler som idag omfattas av kommunal kontroll blir ökningen tydlig och kan utgöra ett reellt problem för verksamheten. SKR bedömer vidare att en högre timavgift inte kan kompenseras tillräckligt av en effektivare kontroll, eftersom kontrollens omfattning styrs av risk, där stat och kommuner tillämpar samma klassningsmodell för att fastställa kontrollbehov. Det troliga scenariot blir att verksamheterna får en mer likartad avgift, men att den blir betydligt högre än dagens avgifter. Det går att ifrågasätta hur en sådan förändring stimulerar ökad produktion och gagnar en ökad konkurrenskraft hos företagen i stort.

Ekonomiska konsekvenser för kommuner

Ett av utredningens syften är att förenkla för företag, bland annat genom avgiftslättnader för vissa branscher eller betungande kontrollområden. Exempelvis föreslås dricksvattenkontrollen anslagsfinansieras. På så sätt kan frigjorda medel användas till nödvändiga investeringar. Branschen står, som utredningen påpekar, inför stora kostnadsmässiga utmaningar kopplade till beredskap. Området är särskilt angeläget eftersom dricksvatten är vårt viktigaste livsmedel och kommer hela samhället till godo. Drygt 2 000 kommunala dricksvattenanläggningarna producerar idag 85 % av Sveriges dricksvatten. Samtidigt serveras över 3 miljoner måltider dagligen inom vård, skola och omsorg – verksamheter som fortsatt har omfattande avgiftsfinansierad kontroll och är en central del av beredskapssektorn. På grund av de stora avgiftsskillnaderna mellan statlig och kommunal kontroll riskerar den totala avgiftsbördan för kommuner och regioner att öka väsentligt. Detta gäller särskilt med tanke på det stora antalet verksamheter inom offentliga måltider. Ironiskt nog kan dessa ökade kostnader försämra kommunernas och regionernas möjligheter att prioritera annat viktigt arbete, så som beredskapsanpassning.

Utredningen menar att kommunerna på sikt kan göra besparingar eftersom kontrollen idag inte kan avgiftsfinansieras fullt ut. SKR anser att slutsatsen är förhastad. Kommunerna kommer fortsatt ha tillsyn över andra områden där kostnaderna inte minskar i samma omfattning som uppdraget, exempelvis för stödjande funktioner. Eftersom verksamheten inte kommer att få in lika mycket medel via avgifterna, riskerar skattekollektivet att

behöva stå för en större del av kostnaderna, om inte dessa fördelas på verksamheterna genom högre timavgifter. Samtidigt minskar stordriftsfördelar. Tillsammans med ökade kontrollavgifter för kommunala verksamheter och de förlorade mervärden som tidigare redovisats, är det tveksamt om reformen i praktiken skulle ge några besparingar för kommunerna.

Sammanfattningsvis riskerar föreslagen reform att bli fördyrande för både staten och kommunerna, men också för företagen.

Viktiga beaktanden för en alternativ reform

SKR menar att flera av de problem som präglar dagens kontrollorganisation behöver lösas genom mer träffsäkra reformer än ett avskaffande av det kommunala ansvaret. Kommunernas närhet till verksamheterna är en styrka som bör tas till vara, samtidigt som effektivitet och likvärdighet behöver stärkas. SKR vill därför peka ut ett antal områden med stor potential att förbättra systemet. Avsikten är inte att presentera färdiga lösningar, utan att ge en handvisning om viktiga reformsår som, i kombination, kan bilda ett samlat paket för en mer likvärdig och effektiv livsmedelskontroll. Nedan redovisas våra rekommendationer.

Samverkan

SKR ser fortsatt stor potential i en utökad kommunal samverkan inom kontrollområdet. Målen bör vara att samverkansgraden ska öka och att kommunerna har samverkan med andra, där kommunernas sårbarhet minskar och statens styrning underlättas. De styrmedel som används bör i första hand utformas som morötter och ge förutsättningar för långsiktiga och stabila samverkansformer. Flera av de större kommunerna visar en vilja att bidra till kommunsektorns kompetens genom avtalssamverkan och digitala lösningar, så att spetskompetens kan användas mer effektivt. SKR är berett att bistå i uppbyggnadsskedet för att skapa en effektiv struktur för samverkan mellan kommunerna.

Översyn av kontrollansvaret

Fördelningen av kontrollansvaret inom livsmedelsområdet är i dag relativt odifferentierad, till skillnad från miljöbalksområdet där ansvar fördelas betydligt mer detaljerat efter verksamhetstyp och storlek. En översyn och omfördelning inom livsmedelsområdet kan minska sårbarheten och kompetensutmaningarna i kommunerna. Cirka nio av tio kontroller gäller verksamheter som är relativt lika när det gäller risk och lagstiftning. Det handlar till exempel om restauranger, caféer, butiker och skolkök. Problemen med bristande kompetens uppstår främst vid de mer nischade och komplexa uppdragen. Genom en översyn av fördelningen kan dessa

problem hanteras mer effektivt. Ansvarsfördelningen bör bygga på dialog med bransch och företag, analyser av den årliga rapporteringen samt slutsatser från ett återupprättat revisionsuppdrag.

Ökad flexibilitet i uppdraget

SKR anser att staten bör utreda möjligheten till ett mer asymmetriskt kontrollansvar, där ansvarsfördelningen kan anpassas efter lokala behov och förutsättningar. Ett sådant flexibelt upplägg skulle möjliggöra en mer träffsäker och effektiv kontroll, där resurser används där de gör mest nytta. Ett konkret exempel är förändringen inom miljöbalksområdet, där kommuner ges möjlighet att både ta över och avsäga sig viss tillsyn beroende på kapacitet och kompetens. Idag har länsstyrelserna inte samma möjligheter att ta regionalt ansvar inom livsmedelskontrollen. En möjlig vidareutveckling är därför att ge större kommuner bättre förutsättningar att ta ett utökat ansvar inom särskilda områden. Deras kapacitet och kompetens kan då användas på ett mer effektivt sätt.

Digitaliseringens potential

SKR ser en betydande möjlighet i att vidareutveckla och samordna statens målstyrning och vägledning, särskilt genom strategiska satsningar på digitalisering. Digitala initiativ kan spela en nyckelroll i att effektivisera administrativa processer, vilket i sin tur frigör tid och resurser för kärnverksamheten. Genom exempelvis automatiserad rapportering, smidigare informationsutbyte och digitala samverkansplattformar kan både kommuner och regioner minska dubbelarbete och öka transparensen.

Digitalisering bidrar också till ökad likvärdighet genom att skapa gemensamma strukturer och standarder som gör det enklare för olika aktörer att följa samma riktlinjer och uppnå samma mål. När digitala verktyg och system är tillgängliga och användarvänliga för alla, oavsett geografisk eller organisatorisk tillhörighet, stärks rättssäkerheten och kvaliteten i offentlig service och myndighetsutövning. På så sätt kan digitalisering fungera som en katalysator för både effektivisering och jämlikhet i hela välfärdssystemet.

Uppföljning och jämförelser

SKR anser att ett nationellt revisionssystem för livsmedelskontrollen bör återinrättas och vidareutvecklas. Ett sådant system är avgörande för att säkerställa regelefterlevnad, effektiv riskhantering och en mer resurseffektiv kontrollverksamhet. Det bidrar också till ökad transparens och likvärdighet, vilket stärker förtroendet för myndigheternas arbete.

Utvecklingen av konkreta verktyg för jämförelser, nyckeltal och index kan underlätta upptäckt och hantering av avvikelser, samt möjliggöra bättre kalibrering mellan kontrollmyndigheter.

Utöver detta bör en alternativ reform, precis som betänkandet föreslår, innehålla nationella satsningar på regelförenkling, samordning, stöd och avgiftslättnader. Sammantaget skulle en sådan reform kunna genomföras till lägre kostnad för staten än vad det nuvarande utredningsförslaget innebär, samtidigt som den är mer effektiv i praktiken.

Förenklingsarbetet måste fortsätta

SKR stödjer satsningar på småföretag, avgiftslättnader och förenklingsåtgärder för att öka livsmedelsproduktionen och förbättra konkurrensvillkoren, oavsett hur kontrollansvaret är organiserat. SKR avstår däremot från att kommentera utredningens specifika förslag, eftersom de är utformade utifrån det övergripande förslaget om ett förstatligande av kontrollen. Det är troligt att stödet kommer att behöva anpassas utifrån hur organisationsstruktur och ansvarsfördelning fastställs för att bli så ändamålsenligt och effektivt som möjligt.

Synpunkter vid genomförande av föreslagen reform

SKR avstyrker föreslagen genomförandetid för reformen. Rekommenderad tid för genomförande är för snäv. Reformen förutsätter bland annat ett gemensamt anläggningsregister vars utveckling är alltför komplex för att vara genomförd till 2027. Därtill behöver en omfattande rekrytering av personal och anskaffning av lokaler genomföras. Det är inte sannolikt att Livsmedelsverket har en fullt fungerande organisation på plats den 1 januari 2028. Den föreslagna tidsplanen är orealistisk, riskerar att försvaga den offentliga kontrollen under lång tid och bör anpassas till reformens faktiska omfattning. Utgångspunkten bör vara att kunna upprätthålla en adekvat kontroll både under en övergångsperiod och efter skiftet.

SKR ställer sig positiva till att utredningen uppmärksammar behovet av ekonomiskt stöd till kommunerna i samband med omställningskostnader. Det är centralt att kommunerna kompenserar fullständigt och tillräckligt långsiktigt för att skydda från ekonomisk obalans orsakad av en så pass omfattande reform. Staten bör säkerställa detta genom en grundlig analys av behov och efterföljande budgetbeslut.

Sveriges Kommuner och Regioner

Anders Henriksson
Ordförande